

חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 2), התשנ"ה-1994*

1. תיקון סעיף 2 בסעיף 2 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹ (להלן – החוק העיקרי) –
- (1) בהגדרות "המוסד", "עובד" ו"מעביד", במקום "ו"מעביד" יבוא "מעביד" ו"עובד עצמאי";
- (2) בהגדרה "מועצת הבריאות", במקום "סעיף 52" יבוא "סעיף 48";
- (3) בהגדרה "חוק הביטוח הלאומי", במקום "1986" יבוא "1968".
2. תיקון סעיף 4 בסעיף 4(ב) לחוק העיקרי, המלים "או שנרשם ביותר מקופת-חולים אחת" – יימחקו, ובמקום הסיפה המתחילה במלים "שר הבריאות" יבוא "שר הבריאות, בהסכמת שר העבודה והרווחה, יקבע כללים ונהלים לרישום ולמועדו, לרבות בדבר הגשת בקשה לרישום, אימות הפרטים שבבקשה, דחיית הבקשה אם לא נתקיימו התנאים לרישום לפי החוק, ומתן הודעה על כניסת הרישום לתוקף".
3. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי –
- (1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג) תושב המעוניין לעבור מקופת חולים אחת לאחרת (בסעיף קטן זה – קופת החולים הקולטת) ימסור על כך הודעה; הרישום בקופת החולים הקולטת יכנס לתוקף ביום ה'1 בינואר או ביום ה'1 ביולי, הכל לפי המועד הקרוב ליום מסירת ההודעה, ובלבד שההודעה הוגשה שלושה חודשים לפחות לפני ה'1 בינואר או ה'1 ביולי כאמור, לפי הענין."
- (2) במקום סעיף קטן (ו) יבוא:
- "(ו) שר הבריאות, בהסכמת שר העבודה והרווחה, רשאי לקבוע כללים ונהלים למסירת ההודעה לפי סעיף קטן (ג), לאימות הפרטים שבהודעה, לדחיית ההודעה אם לא נתקיימו התנאים למעבר לפי החוק, ולמתן הודעה על כניסת הרישום לתוקף."
4. הוספת סעיפים 35 ו-35א לחוק העיקרי יבוא:
- "35א. בתקנות כאמור בסעיפים 4 ו-5 יקבע שר הבריאות בהסכמת שר העבודה והרווחה, כללים בדבר קופת החולים שבה ייחשב תושב כרשום אם לא נרשם בקופת חולים לפי הוראות חוק זה.
- 35ב. מי שרואה עצמו נפגע מקביעה בקשר לרישומו או לרישום ילדו בקופת חולים או למעבר מקופת חולים אחת לאחרת, רשאי להשיג על כך לפני המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך."
5. תיקון סעיף 7 בסעיף 7(א) לחוק העיקרי, בפסקה (1) להגדרה "סל השירותים הבסיסי", במקום "שירותי הבריאות של קופת החולים" יבוא "שירותי הבריאות שנתנה קופת החולים".

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בטבת התשנ"ה (20 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2321, מיום כ"ו בחשוון התשנ"ה (31 באוקטובר 1994), עמ' 108.
¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשנ"ה, עמ' 43.

14. (א) בסעיף זה –

"סכום המינימום" – סכום של 47 שקלים חדשים לחודש שיעורכן החל ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995), במועדים ובשיעורים שבהם מתעדכנות קיצבאות כמשמעותן בחוק הביטוח הלאומי, לפי סעיף זא לחוק האמור;

"קיצבת זקנה מיוחדת" – קיצבת זקנה מיוחדת המשתלמת מכוח הסכם לפי סעיף 200 לחוק הביטוח הלאומי;

"קיצבת זקנה" – קיצבת זקנה כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי או קיצבת זקנה מיוחדת;

"עקרת בית" – כמשמעותה בסעיף 8 לחוק הביטוח הלאומי.

(ב) (1) מעביד חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בעד כל עובד מעובדיו שהוא מבוטח ושהמעביד חייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בערו, בשיעור של 4.8% מהכנסת העובד; המעביד ינכה את דמי ביטוח הבריאות משכרו של העובד;

(2) מבוטח שהוא עובד ושמעבידו אינו חייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בערו, אך העובד חייב בתשלומם בעד עצמו, חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בשיעור של 4.8% מהכנסתו;

(ג) (1) מבוטח שהוא עובד עצמאי החייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בעד עצמו, חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בשיעור של 4.8% מהכנסתו;

(2) מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי החייב בתשלום דמי ביטוח לאומי בעד עצמו, חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בשיעור של 4.8% מהכנסתו, ובלבד שסכום דמי ביטוח הבריאות שישולמו על ידיו לא יפחת מסכום המינימום; סכום המינימום לענין זה יעודכן החל ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995), במועדים בהם מתעדכנת הכנסת המינימום הקבועה בפרט 4 בלוח י"א לחוק הביטוח הלאומי.

(ד) (1) מבוטח שמשלמת לו גימלה מאת המוסד, כמפורט בפסקה (2) שבסעיף קטן זה, חייב בתשלום דמי ביטוח בריאות מסכום הגימלה, בשיעורים בהם חייב מעביד בתשלום דמי ביטוח בריאות בעד עובדו;

(2) (א) דמי פגיעה לפי פרק ג' לחוק הביטוח הלאומי;

(ב) דמי תאונה המשתלמים לעובד או לעובד עצמאי, לפי פרק ג' 2 לחוק הביטוח הלאומי;

(ג) דמי לידה וגימלה לשמירת הריון כמשמעותם בפרק ד' לחוק הביטוח הלאומי;

(ד) דמי אבטלה כמשמעותם בפרק ו' לחוק הביטוח הלאומי;

(ה) גימלה המשתלמת לעובד בשל חוב שכר עבודה לפי פרק 3' לחוק הביטוח הלאומי;

(ו) תגמול המשתלם לעובד המשרת במילואים לפי פרק 4' לחוק הביטוח הלאומי.

(3) שולמה גימלה כאמור בפסקה (2) על ידי המעביד, או שילם המעביד לעובדו שכר במקום אותה גימלה, יחול האמור בסעיף קטן (ב)1א) בשינויים המחוייבים, ולענין זה תיחשב הגימלה כהכנסת העובד.

(ה) (1) מבוטח, שמשתלמת לו קיצבת זקנה בתוספת גימלה לפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980² (להלן – השלמת הכנסה), חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בסכום המינימום;

(2) מבוטח שמשתלמת לו קיצבת זקנה ללא השלמת הכנסה, חייב לשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בסכום של 88 שקלים חדשים לחודש, ואולם מבוטח כאמור שמשתלמת לו תוספת לקיצבה בעד כן-זוג וכן מבוטח כאמור שלבן-זוגו משולמת קיצבת זקנה, חייב לשלם דמי ביטוח בריאות בסכום של 128 שקלים חדשים לחודש. הסכומים הקבועים בפסקה זו יעודכנו במועדים ובשיעורים שבהם מתעדכן סכום המינימום;

(3) האמור בפסקה (2) יחול גם על מבוטח שבשל הכנסתו אינו זכאי לקיצבת זקנה מיוחדת, וכן על מבוטח שמשתלמת לו קיצבה לפי סעיפים 26 ו-143ג) או (ג) לחוק הביטוח הלאומי;

(4) מבוטח החייב בתשלום דמי ביטוח בריאות לפי סעיף קטן זה, לא יהיה חייב בתשלום דמי ביטוח בריאות לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד).

(ו) מבוטח שאין משתלמים בעדו דמי ביטוח בריאות לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ה), חייב לשלם דמי ביטוח בריאות בסכום המינימום.

(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ו), לא ישולמו דמי ביטוח בריאות בעד מבוטח שטרם מלאו לו 18 שנים ובעד עקרת בית.

(ח) שר הבריאות רשאי, בהסכמת שר העבודה והרווחה ובאישור שר האוצר וועדת העבודה והרווחה של הכנסת, לקבוע בתקנות –

(1) שיעורים וסכומים שונים של דמי ביטוח בריאות מאלה שנקבעו בסעיפים קטנים (א) עד (ו), לכלל המבוטחים;

(2) פטורים ושיעורים מופחתים של תשלומים עבור שירותי בריאות לפי סעיף 8, לסוגי מבוטחים.

(ט) שר העבודה והרווחה רשאי, בהסכמת שר הבריאות ובאישור שר האוצר וועדת העבודה והרווחה של הכנסת לקבוע בתקנות –

(1) לכלל המבוטחים או לסוגים מהם, לרבות מבוטחים המנויים בסעיף 186 לחוק הביטוח הלאומי –

² ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

- (א) כללים והוראות מיוחדות, בדבר תשלום דמי ביטוח בריאות ודרכי גבייתם;
- (ב) פטורים מדמי ביטוח בריאות ושיעור מופחת של דמי ביטוח בריאות לגבי חלק מהכנסתו של מבוטח;
- (2) שיעורים וסכומים שונים של דמי ביטוח בריאות, מאלה שנקבעו בסעיפים קטנים (א) עד (ו), לסוגי מבוטחים כאמור בפסקה (1).
- (י) על אף האמור בכל דין –

(1) רשאי המוסד לנכות מכל גימלה או תשלום אחר שהוא משלם לפי כל דין, את דמי ביטוח הבריאות שבהם חייב מקבל הגימלה או התשלום; שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בתקנות כללים והוראות בדבר ניכוי דמי ביטוח בריאות כאמור;

(2) משלם תגמול כמשמעותו בפסקאות (3) ו-(4) לסעיף 168(א) לחוק הביטוח הלאומי, יעביר למוסד את דמי ביטוח הבריאות שבהם חייב מקבל התגמול לפי סעיף קטן (ו), לפי מועדים וכללים, לרבות כללים לענין קביעת זהות החייבים בתשלום דמי ביטוח בריאות כאמור, שיקבעו בתקנות שר העבודה והרווחה ושר הבריאות, באישור שר האוצר; משלם התגמול רשאי לנכות מהתגמול את דמי ביטוח הבריאות שהועברו למוסד.

7. בסעיף 37(ה2) לחוק העיקרי, במקום "למנות את מנהל מורשה" יבוא "למנות מנהל מורשה".

8. בסעיף 40 לחוק העיקרי –

- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ולמשרד הבריאות";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום "למוסד לפי דרישתו" יבוא "למשרד או למשרד הבריאות לפי דרישתם".
- (3) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) המוסד רשאי להעביר למנהל או למי שהוסמך על ידו, לפי דרישתם, מידע המצוי ברשות המוסד והדרוש למשרד הבריאות לביצוע תפקידיו לפי חוק זה".

9. בסעיף 47 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), בפסקה (1), במקום "בסעיף 4(ב)" יבוא "בסעיף 4(ג)"; ואחריו יבוא:

"(א1) התנה עבודה בתנאי כלשהו הקשור להשתייכות לקופת חולים מסוימת, או חייב עובד להירשם בקופת חולים מסוימת, בניגוד להוראות סעיף 4(ד)";

- (2) בסעיף קטן (ב), פסקה (1) – תימחק.

10. תיקון סעיף 54 בסעיף 54 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ב), אחרי "מי שהוא טוען שהוא מבוטח לבין" יבוא "שר הבריאות, המנהל, המוסד";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבריאות ושר העבודה והרווחה, רשאי לקבוע בתקנות מועדים להגשת תובענות וערעורים לענין סעיף קטן (ב)."
11. תיקון סעיף 57 בסעיף 57 לחוק העיקרי, פסקאות (1) ו-(3) – יימחקו.
12. תיקון סעיף 60 במקום סעיף 60(ג) לחוק העיקרי יבוא:
- "(ג) תקנות בכל הנוגע להקצאה של הכספים ממקורות המימון לפי סעיף 17 יותקנו בהסכמת שר העבודה והרווחה ובכפוף להוראות סעיף 17.
- (ד) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע חוק זה בכל הנוגע לגביה, לחלוקה ולהעברה של הכספים שהמוסד קיבל ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א), והוא רשאי להתקין תקנות לענין זה, בהסכמת שר הבריאות."
13. תיקון סעיף 63 בסעיף 63 לחוק העיקרי, אחרי "6(א)" יבוא "א6".
14. תיקון סעיף 68 בסעיף 68 לחוק העיקרי –
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא: "רישום בקופת חולים וחישוב השיעור מהסכום לחלוקה";
- (2) האמור בסעיף יסומן (א) ואחרי יבוא:
- "(ב) תושב שערב תחילתו של החוק היה רשום ביותר מקופת חולים אחת, יראו אותו כמי שנרשם בקופת החולים שבה נרשם לאחרונה.
- (ג) על אף האמור בסעיף 5(ב), תושב שלא היה רשום בקופת חולים ערב תחילתו של החוק, ושנרשם בהתאם לקביעת השר לפי סעיף 4(ב), יהיה רשאי לעבור לקופת חולים אחרת החל במועד הקרוב לאחר תחילת החוק כאמור בסעיף 5(ג), ובכפוף לו.
- (ד) נתונים שהיו בידי המוסד ערב תחילתו של חוק זה לצורך ביצוע תפקידיו לפי חוק מס מקביל בדבר מספר הנפשות הזכאיות לטיפול בקופת חולים מסוימת ומועד תחילת הזכאות, יהיו ראייה לכאורה בדבר –
- (1) זכאות לקבלת שירותי בריאות באותה קופת חולים ביום תחילתו של חוק זה;
- (2) מנין תקופת השנה לפי סעיף 5(ב);
- (3) מועדי הרישום בקופת החולים לענין סעיף קטן (ב).
- (ה) המוסד יערוך את החישוב הראשון של השיעור מהסכום לחלוקה לכל קופת חולים לפי סעיף 18(ב) לפי הנתונים שהיו בידי ערב תחילתו של החוק לצורך ביצוע תפקידיו לפי חוק מס מקביל והוא יחלק את תקבולי המס המקביל שיתקבלו בחודש ינואר 1995, בין קופות החוליה לפי סעיף 6 לחוק מס מקביל, כנוסחו ערב תחילתו של החוק.

K

(ו) שר הבריאות, בהסכמת שר העבודה והרווחה, יקבע כללים בדבר מתן הורעה לתושב על רישומו או רישום ילדו הקטין לפי סעיף זה ומועד כניסת הרישום כאמור לתוקף.

(ז) הרואה עצמו נפגע מקביעה בדבר רישום בקופת חולים לפי סעיף זה, רשאי בתנאים שייקבעו בתקנות, להשיג עליה לפני המנהל או מי שהוא הסמיך לכך.

15. בסעיף 69(ג) לחוק העיקרי, במקום "בסעיף 13(א)4" יבוא "בסעיפים 13(א)3(א) תיקון סעיף 69 ו-13(א)4, והמוסד לא יעבירם לקופות החולים על אף האמור בסעיף 16(א)."

16. תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העיקרי. תחילה

אפרים סנה
שר הבריאות

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 40), התשנ"ה-1994*

1. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹, אחרי סעיף 158 יבוא:

158א. (א) בסעיף זה, "בית שימוש ציבורי" - בית שימוש בבנין ציבורי המיועדים לנשים כהגדרתו בסעיף 158ב.

(ב) בבית שימוש ציבורי יהיה המדור המיועד לנשים גדול בשטחו ובמספר הקבועות שבו מן המדור המיועד לגברים באותו מקום, הכל כפי שיקבע שר הפנים בתקנות בהתייעצות עם המועצה הארצית ועם שר הבריאות.

(ג) שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת רשאי לפטור סוגי בנינים או מקומות מהוראות סעיף זה.

2. תקנות ראשונות לענין חוק זה יגיש שר הפנים לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת תוך ששה חודשים מיום פרסום חוק זה ברשומות. חובת התקנת תקנות

יצחק רבין
שר הפנים

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בטבת התשנ"ה (20 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק 2317, מיום כ' בחשוון התשנ"ה (25 באוקטובר 1994), עמ' 83.
¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשנ"ד, עמ' 242.